

политикъ е, както и трѣба да е, по-друга въ освободенныѣ зе-
мы отъ какъвто възвзоеванныѣ; тѣ считатьъ че за Россіѣ е по-
лѣзотно и по-изгодно за нейното могущество, да бжде тѣи въ
едныѣ и въ другыѣ еднообразно властующа съ еднаквы законы
съ еднакъвъ рѣжимъ на управление. Азъ обичамъ да вѣрувамъ,
че Руската политика въ Българіѣ трѣба да отлича отъ политикътъ
и въ Ташкентъ и Туркестанъ, защото ми ся чини че и задъл-
женията и прѣдъ Европъ за това сж по-другы.

Ако на Россіѣ лежи на сърце да бждемъ ный българитѣ
не само признателны, прѣданны но и корыстны за неѣ, както и за
себе си, тѣ трѣба да ся държи тѣй, щото чрѣзъ насъ, като сво-
бодна държава, да може да ся засили тѣа сама на Балкан. полу-
островъ. Прѣмото утвърждение на Россіѣ въ Българіѣ, въ ущербъ
на българитѣ, не е корыстно ни за насъ ни за неѣ; то е я-
вна прѣчка и ограничение на самостоятелното ни развитие. А спи-
ранъето на нашето развитие е противу цѣльтъ на нашето освобож-
дение и — на нейныѣ чрѣзъ него домогвания.

Благодарение на доносытъ на Принца нашъ и на нѣкои не-
говы привърженици, азъ минувамъ днесъ, като единъ отъ небла-
гонадежныѣ, а може бы и отъ мнимыѣ противници на Россіѣ,
когато вы знайте какъвъ съмъ былъ до вчера. И днесъ съмъ азъ
накъ този сжщійтъ: единъ отъ най пламенныѣ приверженици
на Россіѣ; защото съмъ дълбоко убѣденъ въ това, че ние безъ
Россіѣ не бы были нищо и безъ неѣ не бы могли да ся одър-
жимъ; но не ся свѣиѣ да кажѣ и за дълженъ ся считамъ да
кажѣ, че не одобрявамъ, не мож да одобръ тѣзи политикъ, коя-
то ся развива днесъ и коѣто Россіѣ иска да държи въ Бъл-
гаріѣ. ени ся чини че прѣдатель на отечеството си быхъ былъ,
измѣнникъ на прѣданостътъ си къмъ Россіѣ, ако затаѣ отъ неѣ
злото, което става въ нейно име.

Азъ откровенно казувамъ че Россия, или по-добрѣ Русското
правительство, направи една голѣма погрѣшка, дѣто послуша прин-
ца Батемберга и го подържа въ желаемый отъ него прѣвратъ, а
че направи и другъ още по-голѣма, дѣто ся намѣси испослѣ да
ны расиравиѣ, потѣкмява и примирява съ него; то испроважда
за това хора, които, на споредъ прѣдубѣжденията си, тласкатъ
странжътъ т. е. населението на самъ на тамъ, безъ да вникнжтъ,
безъ да погледнжтъ на злото и безъ да укажжтъ на него.

Дѣ смы ный днесъ и кждѣ отивамъ?